

Sygn. akt V CSK 647/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z wniosku Miasta K. - Prezydenta Miasta K.
przy uczestnictwie R. N., B. L., H. F., H. S., Prokuratora Prokuratury Okręgowej
w K. oraz Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta K.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 maja 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestników postępowania : R. H., B. L., H. F. i H. S.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Katowicach
z dnia 4 czerwca 2014 r., sygn. akt IV Ca 261/14,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. stwierdza, że uczestnicy postępowania ponoszą koszty postępowania kasacyjnego związane ze swym udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Uczestnicy postępowania (osoby fizyczne) wnieśli skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 4 czerwca 2014 r., w którym w wyniku rozpoznania apelacji wnioskodawcy (Miasta K. - Prezydenta Miasta K.) zmieniono postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 11 września 2012 r. w pkt 1 i stwierdzono, że Skarb Państwa (uczestnik postępowania) nabył przez zasiedzenie nieruchomości opisaną we wniosku o stwierdzenie zasiedzenia.

W skardze kasacyjnej uczestników postępowania (osób fizycznych) podnoszono zarzuty naruszenia prawa materialnego, przedstawione w pkt II skargi. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący stwierdzili, że jest ona oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) w związku z oczywistym naruszeniem przepisu art. 336 k.c. i art. 339 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia wyroków obu Sądów meriti, treść skargi kasacyjnej i zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz odpowiedź na skargę, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie o zasiedzenie nieruchomości - wbrew stanowisku skarżącego - nie występuje przesłanka uzasadniająca przyjęcie sprawy do rozpoznania, przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Badając w świetle dokonanych ustaleń faktycznych, czy Skarb Państwa władał sporną nieruchomością w odpowiednim okresie jako jej posiadacz samoistny i ostatecznie przesądzając tę ocenę w sensie pozytywnym, Sąd Okręgowy poczynił trafne założenie wstępne dotyczące m.in. znaczenia okoliczności uzyskania władania nieruchomością przez Skarb Państwa, sposobu nią władana - samodzielnie, faktycznie, niezależnie od woli innych podmiotów i w ramach treści prawa własności (s. 5-6 uzasadnienia zaskarżonego postanowienia). To samo odnosi się do ogólnej oceny Sądu, że - w świetle dokonanych ustaleń faktycznych - nie doszło jednak do podniesienia ogólnego domniemania przewidzianego w art. 339 k.c. (s. 7-8 postanowienia zaskarżonego postanowienia). W tym zakresie dokonano wnikliwej oceny zebranego materiału dowodowego (s. 8 i nast. uzasadnienia).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do art. 520 § 1 k.p.c.

I.n